

DELO življenje

Sklic skupščine delniške družbe Alpina

Na podlagi Zakona o gospodarskih družbah in Statuta družbe Alpina tovarna obutve, d.d., Žiri, začasna uprava

sklicuje

1. skupščino družbe, ki bo v soboto, 21. oktobra 1995 ob 10. uri v Kinodvorani v Žireh.

Dnevni red:

1. Otvoritev skupščine, ugotovitev sklepčnosti ter izvolitev predsednika skupščine, dveh preštevalcev glasov in notarja v vlogi zapisnikarja
Predlog sklepa: Ugotovi se sklepčnost skupščine. Izvolijo se predlagani predsednik skupščine, dva preštevalca glasov in notar v vlogi zapisnikarja.

2. Sprejem poslovnika skupščine

Predlog sklepa: Sprejme se predlagani poslovnik skupščine.

3. Izvolitev in potrđitev članov nadzornega sveta

Predlog sklepa: Izvolijo in potrđijo se predlagani člani nadzornega sveta.

4. Imenovanje revizorja

Predlog sklepa: Za revizorja družbe se imenuje predlagana revizijska hiša.

5. Določitev nagrad članom nadzornega sveta

Predlog sklepa: Potrđi se predlog nagrad.

Gradivo za dnevni red s predlogi sklepov je na vpogled vsem delničarjem v tajništvu predsednika začasne uprave in pravni službi družbe do 20. oktobra 1995 vsak delovni dan od 8. do 12. ure. Skupščine se lahko udeležijo delničarji inmetniki navadnih delnic z oznako A, B, in D sami ali po svojih pooblaščenih oziroma zakonitih zastopnikih. Vsak delničar ali njegov pooblaščenec mora svojo udeležbo na skupščini pisno najaviti upravi družbe najpozneje 3 dni pred skupščino. Pooblaščenec mora hkrati z najavo poslati tudi pisna pooblastila.

Če skupščina ob napovedani uri ne bo sklepčna, bo ponovno istega dne, to je 21. oktobra 1995 ob 11. uri v istem prostoru. Na ponovnem zasedanju se veljavno odloča ne glede na višino zastopanega kapitala.

Vljudno vabljeni!

Predsednik začasne uprave
Bojan Starman, dipl. oec.

**Prva
skupščina
družbe
21.
oktobra**

Začasna uprava družbe je sklenila, da bo prva skupščina delniške družbe Alpina 21. oktobra ob 10. uri v DPD Svoboda Žiri.

nadaljevanje na str. 2

Direktorica za splošne in kadrovske zadeve
Mojca Gantar

Ravno pravi čas – pravi ljudje

Če še toliko študiramo ekonomijo in teorijo tržnega gospodarstva, se leto za letom, celo dan za dnem najdemo v situaciji, ki je težko rešljiva. Pa četudi ob tem razpolagamo še s precejšnjo mero informacij. To nekako premoščamo z razmeroma solidno mrežo prodaje preko lastnih firm, stalnih distributerjev in drugih, ob kolikor toliko uveljavljenem imenu – s precej truda.

Prav radi pozabljamo na še vedno pogoste napake, ki jih delamo tako pri poslovanju, kot pri sami kvaliteti. Podobno velja za stroške, ki jih imamo in bi jih radi kar vse vključili v cene.

Kar vsi pa govorimo, da nimamo strategije ali da bolujemo na organizaciji. Tako se včasih vrtimo v krogu in drug drugega obtožujemo za težave, pri sebi jih pa nekako ne vidimo. Če smo le malo modri, lahko vemo, da se bomo morali v vsem prilagoditi svetovnim dogajanjem. Prav v vsem, o čemer smo pisali, pa še v čem drugim.

In če bomo imeli strategijo, bo morala biti le-ta taka, da bo upoštevala vse možne spremembe, torej bolj strategija strokovne improvizacije in ne le zasledovanje tako imenovanih vnaprejšnjih ciljev. Kot malo pomenimo v svetovnem poslovnem morju, bo vsaka poslovna niša, ki daje profit, dobrodošla. Pa še vse sedanje možnosti bomo morali izkoristiti dosti bolje kot sedaj. Tu bi lahko ne le razmišljali npr. tudi; kaj se nam splača delati; kaj bi še morali delati (pravi čas); kako izkoristiti naše podjetje in druge partnerje za učinkovitejši prodor...? Tisoč stvari bi lahko naštevati. Toliko, da na koncu lahko sklenemo: to lahko naredijo (delajo) iznajdljivi ljudje, »z nosom« za posel in organizacijo – in z veliko doslednostjo. Tisti, ki jim je žal za prosti čas, ki ga morajo prilagoditi potrebam podjetja, ne morejo biti uspešni, pa če to zveni še tako nesmiselno in kruto. Le največji entuziazem je lahko dovolj plačan. Če mislite, da imam prav, pričakujem veliko novih zamisli in doslednega izvajanja; ali pa kritik na račun tovrstnega razmišljanja.

Uredništvo

Prva skupščina družbe 21. oktobra

nadaljevanje s 1. str.

Na dnevnem redu bo seveda ob, lahko rečemo, obvezni točki dnevnega reda vsakega zasedanja skupščine, to je izvolitve predsednika skupščine, notarja in preštevalcev glasov, tudi sprejem poslovnika skupščine, imenovanje revizorja družbe in določitev nadgrad članom nadzornega sveta.

Osrednja točka dnevnega reda, ki je pripravljen skupaj z nadzornim svetom, bo izvolitev in potrditve članov nadzornega sveta, saj je sedanji nadzorni svet (in tudi uprava) zaradi specifičnosti postopka preoblikovanja imenovan le do zasedanja prve skupščine družbe.

Sklic skupščine z objavo dnevnega reda in predlogi sklepov bo objavljen v časopisu Delo in Uradnem listu in seveda v našem glasilu najpozneje en mesec pred datumom skupščine, kot predvidevajo predpisi.

V oktobru se bo torej prvič sestel tudi organ družbe, ki ga sestavljamo delničarji. Za sklic, objavo, potek, odločanje na skupščini veljajo stroga pravila, predpisana z zakonom, ki se jih je potrebno držati, sicer so sklepi skupščine lahko zaradi nespoštovanja teh pravil pravno neveljavni. Skupščina družbe poteka v skladu z objavljenim dnevnim redom. Odločitve se lahko sprejemajo le o objavljenih točkah dnevnega reda in o predlaganih sklepih. Sklepi se sprejemajo le v obliki, kot so bili predhodno objavljeni. Nobeni dodatni predlogi ali razširitve dnevnega reda na sami skupščini niso dopustni. Če je kakšen sklep predlagan šele na skupščini in se ga tudi sprejme, so oškodovani delničarji, ki se zasedanja niso udeležili.

Delničarji lahko glasovalno pravico na skupščini uresničujemo sami – osebno ali preko pooblaščenca oziroma zakonitega zastopnika. Udeležba na skupščini je pravica delničarja in ni obvezna. Če se delničar skupščine ne udeleži, pomeni, da je odločitev prepustil drugim delničarjem, saj se sklepi na skupščini sprejemajo z večino oddanih glasov na skupščini. Če delničar za zastopanje na skupščini pooblasti drugo osebo, ji mora dati pismeno pooblastilo, ki ga mora pooblaščenec predložiti pred zasedanjem skupščine tako, kot je določeno v sklicu skupščine, sicer se pooblaščenec skupščine ne more udeležiti.

Posebna oblika uresničevanja glasovalne pravice delničarjev so tudi delniški sporazumi. Delniški sporazumi predstavljajo skupni dogovor o uresničevanju upravljaljskih pravic delničarjev preko skupnega zastopnika. Skupni pooblaščenec ali pooblaščenec uresničujejo glasovalno pravico na skupščini v imenu delničarjev. Navodila delničarjev skupnemu zastopniku se oblikujejo skupno na posebnem zasedanju (sestanku) delničarjev, ki jih povezuje delničarski sporazum. Namen delničarskega sporazuma je predvsem v tem, da predvideva način skupnega oblikovanja volje delničarjev in podelitev glasovalnega mandata skupnemu predstavniku. Vsak od delničarjev ima po pravi-

lih delničarskega sporazuma možnost predhodnega vpliva na oblikovanje skupnega predloga oziroma navodila za glasovanje, hkrati pa se s podpisom delniškega sporazuma tudi pogodbeno zaveže, da ne bo sam neposredno uresničeval glasovalne pravice na skupščini.

V postopku lastninskega preoblikovanja smo udeleženci notranjega odkupa in interne razdelitve (zaposleni, bivši zaposleni in upokojenici) že pristopili k delničarskemu sporazumu in pravilom notranjega odkupa, ki so bila oblika delničarskega sporazuma, vendar predpisana s predpisi, ki se nanašajo na lastninsko preoblikovanje. Veljal je le za čas trajanja programa notranjega odkupa. Glede na to, da je bil v Alpini program notranjega odkupa zaključen že lani, saj smo že za certifikate zamenjali vse delnice namenjene notranjemu odkupu, ta pravila ne veljajo več. Skupno uresničevanje pravic v okviru združenja lahko nadaljujemo le s pristopom k novo oblikovanemu delničarskemu sporazumu. Za družbe z veliko notranjih delničarjev, ki imajo vsak zase majhno število delnic, vsi skupaj pa veliko (v Alpini nas je 2093, pri čemer imamo skupaj 60 % delnic in s tem glasov na skupščini, vsak zase pa le zelo majhen del delnic in s tem glasov, za razliko od »zunanjih delničarjev«: Slovenskega odškodninskega sklada in Pokoj-

ninskega sklada, ki imata po 10 % in LB Maksima, ki ima 20 % delnic oziroma glasov), je združevanje delničarjev na omenjeni način pomembno in smotno. Delničarji tako lahko oblikujejo skupna stališča in s pooblastitvijo skupnega zastopnika ali zastopnikov, kljub temu, da se osebno ne udeležujejo skupščine, s svojimi glasovi prispevajo k odločitvam skupščine. Zato bo v času do zasedanja skupščine treba izpeljati tudi organizacijo združenja notranjih delničarjev.

Mojca GANTAR

Združenje delničarjev se sestaja 14. oktobra

V soboto, 14. oktobra 1995 ob 10.00 uri bo v Kinodvorani v Žireh 1. sestanek združenja delničarjev. Člani združenja se bodo dogovorili o skupnem uresničevanju delničarskih pravic, izvolili bodo vodjo združenja in njegovega namestnika in obravnavali gradivo za 1. zasedanje skupščine.

Razmere terjajo večje prizadevanje

Proizvodnja

V prvi polovici leta 1995 je Alpina izdelala 918.000 parov obutve in plan izpolnila 47 %. Struktura proizvodnje se je nekoliko spremenila.

Največ smo izdelali brizgane obutve – 239.000 parov, 195.000 nizkih ženskih in skoraj 150.000 parov sandal.

Na športnem programu smo izdelali največ tekaške obutve – 138.000 parov, planinskih 84.000 in smučarskih čevljev 65.000 parov.

Vsa obutev je bila izgotovljena v oddelkih v Žireh, od kooperantov smo dokupili samo zgornje dele. Kooperacija se je letos v primerjavi z enakim obdobjem lani znižala za 34 %, saj se je od skoraj 494.000 parov zgornjih delov kar 41 % naredilo v oddelkih v Žireh. Lani je vsa proizvodnja zgornjih delov potekala pri kooperantih.

Prodaja

V prvem polletju smo na domačem trgu prodali skoraj 170.000 parov, od tega blizu 82.000 parov preko grosistične prodaje, preko 87.000 parov pa preko maloprodajne mreže.

Na Zahod smo izvozili 635.000 parov, na Vzhod pa 38.000 parov, skupaj torej 673.000 parov ali 80 % vse prodaje. Skupaj pa smo prodali 924.000 parov (domači trg + izvoz).

Zaloge

Po planskih cenah so zaloge v proizvodnji ob polletju nekoliko nižje kot lani po prvem polletju, v maloprodajni mreži pa so precej višje. Zaloge materiala in nedokončane proizvodnje so se precej znižale, večje pa so zaloge končnih izdelkov.

Obrat zalog se je v primerjavi z enakim obdobjem lani poslabšal in sicer pri vseh vrstah

zalag. Najbolj pa se je poslabšal obrat zalag končnih izdelkov.

Plače

Masa bruto plač je bila v prvem polletju leta 1995 za 11 % višja kot v enakem obdobju lani in je znašala 608.331.000 SIT.

Stroški

Vseh stroškov poslovanja v prvem polletju smo imeli za 34,5 milijonov nemških mark ali 2 % pod planom.

Investicije

V prvem polletju je bilo aktiviranih za 215,6 milijonov SIT investicij, od tega manj kot 1 % v maloprodajni mreži. Preračunano po povprečnem tečaju skupni znesek investicij presega 2,6 milijona DEM. Z letnim planom predvideni znesek za investicije je znašal 1,2 milijona DEM, torej je že v prvi polovici leta presežen za več kot 100 %.

KAKŠNI SO BILI TOREJ KONČNI REZULTATI?

Čisti prihodek iz prodaje je bil nekaj čez 2,8 milijarde SIT, poslovni stroški in izdatki so znašali okoli 2,7 milijarde SIT, dobiček iz rednega poslovanja je tako le dobrih 110 milijonov SIT.

Ti rezultati kažejo na prizadevanje za racionalizacijo poslovanja, vendar to še daleč ni dovolj, da bi dosegli pred kratkim zastavljene cilje na tem področju. Bolj se bomo morali zavedati, da je uspeh odvisen od razmer na trgu, poslovna strategija podjetja pa tudi od zavestnega dela vsakega posameznika.

Po poslovnem poročilu

V skladišču spet vse natrpano

»Zdravko Vehar ima z dopolnjevanjem pošiljk veliko dela,« pravi vodja skladišč Milan Dragovan

Avugust in začetek septembra je res čas, ko iz skladišča na tržišče odpošiljamo največ obutve.

Tako pošiljamo obutev na domače tržišče, grosističnim kupcem, kakor tudi v izvoz.

Praktično vsak dan moramo poleg pošiljke na kontejnerju zapakirati in naložiti še pošiljke za mnoge druge kupce doma in v tujini.

Dela je toliko, da smo nekajkrat začeli ob petih zjutraj ter delali nadure. Pa še ni šlo, zato smo oblikovali še eno skupino, tako da sedaj delata dve dopoldne in ena popoldne (pomaga tudi nekaj delavcev iz strokovnih služb, proizvodnje in študentov).

Sedanje stanje je namreč nezdržno. Za tako količino obutve je očitno skladišče premajhno, saj smo del obutve (snowboard) zložili celo na zunanjo stran skladišča, nekaj v barako kartonov, skladišče pa imamo tudi pri Županu. Prehod z vozičkom pa je ponekod komaj še mogoč. Če k temu dodam, da v takih razmerah ne moremo imeti

artikla samo na enem mestu, je bolj razumljivo, da prihaja tudi do netočnosti in napak.

Za večino artiklov, ki so kodirani (razen škartov), je evidenco še možno imeti, kjer pa artikli niso kodirani, so napake hitro tu.

Zakaj do takih zalog, ne bi razlagal, ker je več ali manj znano, da delamo sezonsko; kdaj pa obutev kupcem pošiljamo, pa več vedo v komerciali. Morda smo letos nekoliko kasnili z dobavami za domače tržišče, in da so pošiljke za ZDA letos nekoliko pozneje kot druga leta. Seveda zaloge bodo še tudi potem ostale visoke.

Ko toliko govorimo o razmerah, naj povem še, da bi poleg prostora morali imeti še kakšno dvigalo in stroj za pakiranje, če bi ga seveda imeli kam postaviti oz. če bi bilo pakiranje bolj enotno.

Splošni vtis, ki ga naj ponovim pa je – zatrpanost, nepreglednost in pomanjkanje dovolj usposobljenih ljudi.

Milan DRAGOVAN

Del obutve so zložili celo na zunanji strani skladišča

Takole izgledajo prehodi v skladišču. Zaradi prenatrpanosti ne more biti vsa enaka obutev na enem mestu, zato je potrebno pred dokončnim pakiranjem pošiljk sortirati obutev

Modna rubrika

tendence – tendence

Ženski »college« v kroko laku

Avugustovski hlad nas že opozarja na prihajajočo jesen in z njo na potrebo po toplejših oblačilih. Zato vam navajam nekaj osnovnih smernic za jesensko modo.

Glavni pečat letošnji jesenski modi daje ženstvena linija, ki se

zgleduje po 40. in 50. letih. Njena značilnost je, da se oblačila lepo prilagajajo ženskemu telesu in so oprijeto krojena; šivi so poudarjeni, veliko je krznenih obrob. Jakne so kratke, lepo prilagajoče; včasih imajo zraven pas, da se še bolj poudari postavo. Krila so ozka in segajo do kolen. Vendar pa kreatorji uvrščajo tudi mini krila v svoje kolekcije. Torej boste izbirale predvsem med tema dvema dolžinama kril, ker je dolgih kril precej manj.

V letošnjo garderobo sodi tudi hlačni komplet, kot ga je nosila Marlene Dietrich. Njen prepoznavni stil narekuje daljše jakne s poudarjenimi rameni in močnimi vstiki. Hlače so široke, mehko padajoče. Kot druga alternativa pa so hlače v obliki cigarete.

Materiali so mehki, topli – veliko je volnene flanele, kašmira in buklejev, ki so enobarvni ali drobno črtkasti in karirasti.

Vsi stilisti uvrščajo v svoje kolekcije svetleči črni lak in sicer od torbic, pasov, čevljev in škornjev. To napoved smo upoštevali tudi v Alpini, zato smo črni lak vključili v žensko kolekcijo.

Barve – prisotnih je več barvnih lestvic:

jesensko listje – odtenki zelenih, rjavih, opečnih in bordo tonov

intenzivne barve – živo zelena, rumena, modra, rdeče oranžna, pink in črna (teh smo vajeni že iz poletja)

pastelni toni – nežne svetle barve, ki so bile tudi že zastopane v poletnih kolekcijah.

Ženski elegantni gležnjarki iz gladkega laka

Dele Balabur

Trgovsko podjetje ZILA v Slovenj Gradcu in okolici se vključuje s svojimi dejavnostmi na več področjih. Med drugim se ukvarjajo tudi s prodajo športne opreme, tudi čevljev.

V Slovenj Gradcu bomo

»Čeprav smo imeli kar velike težave v procesu denacionalizacije, saj smo izgubili skoraj polovico

poslovnih prostorov, nismo obupali,« pripoveduje direktor Albin Naglič.

mu je direktor domače prodaje obutev podaril. »Zelo sem presenečen nad to pozornostjo. Tudi

Kljub slabemu vremenu se je pred prodajalno v Slovenj Gradcu zbralo veliko radovednežev in, vsaj upamo, naših bodočih kupcev. Med gosti je bil tudi predsednik občinske vlade Slovenj Gradec (v sredini)

Še operativni dogovor obeh direktorjev – Albina Nagliča in Aleša Dolenca

Direktor Trgovskega podjetja Zila Albin Naglič je spregovoril gostom

Poslovodkinja Marija Černjak je prerežala trak ob otvoritvi nove prodajalne

Franc Pogorevcnik, prvi kupec, ki mu je direktor domače prodaje Aleš Dolenc podaril obutev, ki jo je kupil za svojega vnuka

To velja tudi za prostor, kjer smo sedaj s precejšnjim vložkom sredstev uredili prodajalno obutev. Žal nam je bilo, da bi izgubili lokacije, zato smo predvsem racionalizirali prostor in na eni strani uredili prodajalno kozmetike, na drugi strani pa prodajalno čevljev.

Razmišljali smo in se odločili za Alpino, zlasti zaradi programa, ki ga imate. Tu imam v mislih tako športni kot modni program. Mislim, da imate že podobno prodajalno v Ravnah.

Dobro pa se zavedamo, da je konkurenca na našem koncu čedalje hujša. Tudi kupec so zahtevni, čeprav se je kupna moč nekoliko poslabšala.

Prihaja pa v Slovenj Gradec tudi dosti tujcev, kar je dodatna prilika za trženje.

Kar zadeva samo prodajalno, smo vanjo kar veliko vložili; upam, da se nam bo to vrnilo, kar bomo lahko že ocenjevali po dveh sezonah – jesensko-zimski in pomladansko-poletni.

Obnovo so opravili domači izvajalci – mislim, da zelo solidno.

Kot že rečeno, bomo v prodajalni sami poskušali poslovati sodobno in uspešno, pri čemer računamo na pomoč vodstva Alpine.

Mislim, da je ponudba velika, kolekcija Alpine zelo v redu, pomembno je pa tudi, da ima osebje veselje za to delo. Mislim, da bo kombinacija dveh različnih prodajal v istem prostoru (ki pa se do določene mere vendarle skladajo) pripomogla k boljši prodaji.

Prvi kupec, ki se je odločil za nakup, je bil Franc Pogorevcnik, ki je kupoval za svojega vnuka, zato

sicer kupujem Alpinino obutev, zlasti za lov in moram reči, da sem bil doslej vedno zadovoljen.

Kaj pa menijo še drugi?

Avgust Šuler, Ravne: Malo si ogledujem in moram reči, da mi je

Iskrice

Organizacija:

Če ste res prepričani v dobro zamisel, boste storili vse, da jo boste uresničili. Tedaj šele boste spoznali svoje organizacijske sposobnosti.

Organizacija:

Organizacija je stroka in znanost, ki pa je brezplodna, če na strani uporabnikov ni ne cilja ne motiva.

Kadri:

V trenutku, ko ste dovolj samozavestni, da si upate in dovolj samokritični, da vprašate – ste kader.

Kadri:

Napaka tega sveta je, da so tisti, ki nimajo pravega razloga, preveč prepričani vase, tisti pa, ki bi lahko bili – pa premalo.

Denar:

Ko razmišljamo kako zaslužiti, je pogoj za to, da poiščemo sredstva in pot. V trenutku, ko boste v predloge le dvomili, bo zaslužek zgolj slučajen.

Denar:

Iskrice se lahko razgori v ogenj – ali ugasne. Tolar lahko do bogastvo – ali pa izgubo.

kako POSLUJEMO

Sklepi nadzornega sveta, sveta delavcev, uprave, mnenja lastnikov, menagerjev, delavcev, sindikata...

spet prodajali

kar vseč. Morda so nekatere cene nekoliko previsoke...

Sandra Mlinar: Tako športna kot modna kolekcija se mi zdi v redu; tudi cene so sprejemljive.

Franjo Štern: Pri Zili v drugi prodajalni športne opreme prodajam med drugim tudi vašo obutev, ki jo dobro poznam. Mislim, da imate dobro kolekcijo; tudi prodajalna je v redu.

Marta Kuhar: Slovenj Gradec je kulturno središče, zato zahtevnosti kupcev tu ne smete podcenjevati. Ne sme se vam zgoditi, da bi

Zdi se mi posrečena kombinacija kozmetike in čevljev v istem prostoru. V oddelku kozmetike bomo zaradi promocije v kratkem organizirali, da bo v prodajalni frizer, kasneje pa še kozmetičarka; za nimivo bi bilo, če bi ob začetku sezone kaj podobnega naredili še na oddelku čevljev, če bi bilo možno, s svetovanjem kupcem.

Tudi poslovodkinja prodajalne **Marija Černjak** je zadovoljna s prodajalno, ki jo je prevzela.

»Tudi kolekcija je zelo lepa in upam, da bomo dobro prodajali. Čeprav nimam izkušenj s prodajo čevljev, upam, da bo nekako šlo – s

Lepa prodajalna, dobra ponudba in sprotno usposabljanje je pogoj za ustrezno prodajo, pravita prodajalki

Božič Irena
Vrtničeva 3
63000 Celje

ALPINA
tovarna obutve
Strojarska ul.2
64226 ŽIRI
v roke direktorju

Spoštovani!

Pišem vam z namenom, da pohvalim delavko v vaši trgovini Blagovnica na Trgu revolucije 11 v Žirih, da se ji vsaj malo oddolžim.

Naj na kratko opišem za kaj gre:

V začetku maja sva z mamico kupovali opanke (9211-3) št.42. Zaradi njene številke sva bili zelo obupani, a sva v celjski Alpini našli že omenjen model in tudi to številko, ki ji je zelo pristajal in je bil udoben. Vendar pa so bili opanki stugani in umazani. Ko sva prosili za drug par nama je trgovka dejala, da ga nima in bodo robo še verjetno dobili. Vsake tri dni sem redno hodila v prodajalno in spraševala po omenjenemu modelu in vedno sem dobila enak odgovor. Z mamico sva prehodili vse trgovine in vsa razočarana je rekla, da je bil Alpinin model najboljši. Še enkrat sem šla v trgovino in prodajalko prosila za številko modela in telefonsko številko tovarne, da bom poklicala in vprašala kar v Žiri. Dala mi je številko modela (telefonske ni vedela) in s tem je bila za njo stvar zaključena.

Stopila sem v akcijo in ugotovila, da tovarna nima industrijske prodajalne. Preko informacij sem se dokopala do že omenjene trgovine in prodajalki ge Heleni povem svoj problem. Brez kakršnega koli vprašanja oz. prošnje se je ponudila, da preveri v katerih trgovinah v Sloveniji še imajo ta model opank. Naslednji dan sem jo poklicala in sporočila mi je tri mesta: Koper, Nova Gorica, Novo mesto. Ob mojem molčanju se je hitro ponudila, da bo kontaktirala z eno izmed trgovin in mi bo ona po pošti poslala prejete opanke. To je tudi storila in po dveh dneh najinega razgovora sem prejela paket. Res je, da je iz kratke vsebine nastala cela stran, vendar se mi zdi prav, da ste s tem seznanjeni, saj je takšnih trgovk zelo malo (vsaj v Celju).

Prejmite lepe pozdrave in brez zamer!

Aljo 31.5.95 Marija Černjak

Slovenj Gradec je zahtevno tržišče, pravijo Slovenjgraščanke

morali reči stranki: »Pravkar smo prodali zadnji tak par, kot si ga vi želite.«

Sicer pa morate pomisliti tudi na starejše; na kakšne modele s širšimi in močnejšimi petami v primerni barvi (npr. sivi), tako iz usnja ali semiša.

Sicer pa vam želim veliko uspeha pri trgovanju.

Vodja komercialne v Zili **Jože Leskovšek** pa je menil: »Upam, da bo naša odločitev za prodajalno obutve dala rezultate. Ko je odšel Peko, dileme ni bilo več in odločili smo se za vas.

pomočjo vodje rajona Olje Jereb, ki nam je že sedaj veliko pomagala, ko smo cele dneve pripravljali prodajalno za otvoritev.«

Če k tem optimističnim ocenam prištejemo še precejšnje zanimanje gostov (med katerimi je bil tudi predsednik izvršnega sveta občine Slovenj Gradec in številni nekdanji poslovni partnerji Alpine) in drugih obiskovalcev, ki so kljub slabemu vremenu vztrajali na ulici do odprtja prodajalne, lahko upamo, da bo prodajalna uspešna.

Nejko PODOBNIK

Asfaltiranje

Na tokratni osrednji temi sta sodelovala Tone Oblak, predsednik odbora za infrastrukturo in Vinko Kopač, referent za infrastrukturo. Razgovor je vodil Neško Podobnik.

Delo-življenje:

V zadnjem mesecu smo bili priča veliki akciji urejevanja cestišč in asfaltiranja. Bi lahko nekaj povedali o načrtih na področju asfaltiranja letos?

Tone Oblak:

Vsa razpoložljiva sredstva letos niso bila namenjena le asfaltiranju, ampak je sočasno tekla tudi akcija izgradnje komunalne infrastrukture. Ko je občinski svet sprejel proračun, so bila določena tudi sredstva za infrastrukturo in imenovan občinski odbor, ki šteje 16 članov. Za omenjeno izgradnjo so bila namenjena sredstva v višini 70 milijonov tolarjev, izgradnja pa vključuje asfaltiranje, kanalizacijo, vodohrame in vzdrževanje in na podlagi sredstev smo napravili načrt, kako bodo dela potekala. Objavljen je bil razpis, da bi se občani lahko vključili v akcijo asfaltiranja cest. Na podlagi tega smo pripravili predlog in akcije so stekle.

V celotni investiciji je delež občine znašal 30 milijonov tolarjev, ostalo pa so prispevali posamezniki z denarjem in delom. Za gradnjo pa so se po ulicah in

Cesta Pod griči je sedaj vendarle urejena; čaka še Partizanska cesta

Anton Oblak

cestah formirali odbori, ki so poskrbeli tudi za vsa potrebna soglasja sokrajanov na svojem območju, občina pa je organizirala nadzorno službo.

Vnaprej je bilo določeno, da nobena cesta ne sme biti ožja od 3 metrov. Krajanji so morali sami pripraviti podlago, občina pa je dala denar za asfalt. Kjer sta bili samo 1-2 hiši, je občina sofinancirala 25 %, 3-5 hiš v ulici je financirala 50 %, drugod, kjer je 6 hiš ali več pa 100 %. Nekaj ulic je dobilo asfaltno prevleko (preplastiranje). Tu so krajanji prispevali 50 % za asfalt in pripravili vse jaške in robnike. Za robnike v odboru sicer nismo bili najbolj navdušeni, saj to pozimi predstavlja oviro pri pluzenju snega.

Vse te kriterije bomo upoštevali tudi za nadaljnje delo na tem področju.

Uredili smo tudi nekaj vodovodov, ki so bili dotrajani, nekaj pa jih bomo še morali. Ponekod je bilo potrebno pridobiti tudi soglasja Elektra in PTT, predvsem tam, kjer poteka visoka napetost.

Nekateri krajanji so se šele naknadno odločili za asfaltacijo in sicer na področjih, kjer bo potreben prostor še komunalno urediti, zato je nekaj težav z lastni-

Vinko Kopač

ki zemljišč. Zgodilo se je, da so na nekaterih trasah ostali deli neasfaltiranih cestišč, npr. v Novi vasi, ker ni bilo mogoče priti do dogovora. Nekateri tudi malo izsiljujejo, zato se bo potrebno še dogovarjati, da ne bi prihajalo do nepotrebnih medsebojnih trenj.

Lahko rečem tudi, da smo povsod, kjer smo asfaltirali, poskrbeli tudi za komunalno ureditev, da ne bi že »jutri« morali spet prekopati cestišča. Kanalizacijo v Starih Žireh in na Partizanski cesti pa bomo urejevali verjetno nekaj let in bodo deli cest asfaltirani šele potem, ko bo tudi komunalno vse urejeno.

Če zaključim, bilo je veliko dogovarjanja glede zemljišč. Dosegli smo tudi, da bodo ceste vsaj toliko široke, da je možno normalno srečevanje dveh osebnih avtomobilov in da bodo urejene bankine, za katere upamo, da jih bodo ljudje urejevali sami. Pokazalo se je, da je s takim načinom dela mogoče narediti veliko, kot npr. letos.

Delo-življenje:

Kaj nas na področju urejanja kraja čaka se letos?

Tone Oblak:

Za jesen predvidevamo nov prostorski plan, pregle-

dati bo potrebno načrte, ki jih imamo in jih primerno prilagoditi.

Letos jeseni nas čaka še druga faza asfaltiranja (Triglavska cesta – razširitev; ureditev poti pri pokopališču; okrog Zadržnega doma; Partizanska cesta), skratka, povsod, kjer se predvideva urejanje kanalizacije, smo asfaltacije odložili do jeseni.

Cesta na Ledinico (od sušilnice do mostu) je odpadla, ker ni bilo interesa krajanov.

Kar zadeva obvoznico za Žiri, bo potrebno navezati stike z republiko in si prizadevati, da bi se to naredilo v obdobju štirih let. Potekala naj bi od Žvrlina, ob Sori, preko križišča, ki je že narejeno, vendar ni ustrezno.

Kar pa zadeva ceste v okoliške hribe, je potrebno poskrbeti, da bodo čimprej asfaltirane, saj je na makadamskih veliko več vzdrževanja. Prve faze že potekajo v Zabržnik in Jarčo dolino, kjer je do mostu cesta asfaltirana, gradnja pa naj bi se nadaljevala še v nadaljnjih fazah.

Predvidena je tudi cesta čez Koprivnik, ki sedaj ni prehodna (od Pretovča do Lenarča). Del ceste iz Sovodenske strani bomo tudi sofinancirali pri asfaltiranju, saj ta del Koprivnika sedaj spada pod našo občino. Če bo šlo vse po načrtih, naj bi v štirih letih imeli asfaltno povezavo z vsemi vasi.

Če bodo na razpolago tudi sredstva in če jih ne bomo preveč porabili za urejanje kanalizacije (za Žiri je predvideno 52 milijonov tolarjev – za Partizansko cesto 32 milijonov, ostalo pa za Novo vas, Rakulj, Dobračevo).

Delo-življenje:

Kako pa je s čistilno napravo?

Tone Oblak:

Pri vseh akcijah kanalizacije sedaj upoštevamo načelo strogega ločevanja fekalnih in meteoritnih voda, kar je pogoj, da čistilna naprava dobro dela. Po izjavah Komunalne Škofje Loka, je čistilna naprava dovolj velika za trenutne količine odpadnih voda, če pa bi se količina bistveno povečala, bi bilo potrebno povečati tudi čistilno napravo.

Tisti, ki bo dobil koncesijo za vzdrževanje, bo moral narediti tudi načrt oz. plan, kako bo delal. Vsi ugotavljajo izgube pri poslovanju, zato mora vse te izgradnje financirati občina iz proračuna, ker na komunalni nima sredstev.

Pričakujemo tudi nekaj sredstev od bivše skupne občine, kar bomo porabili za naše načrte pri urejanju kraja. Zaposlili pa smo tudi za republiška sredstva oz. smo v ožjem izboru na natečaju, da dobimo nekaj sredstev tudi zaradi tega, ker živimo na demografsko ogroženem območju.

Če se povrnemo k prostorskim planom – jeseni naj bi bili tudi sprejeti. Letos prostorskega plana nismo imeli, za naprej pa bo to potrebno. Potrebna bo tudi geodetska ureditev, saj nekateri še sedaj plačujejo davke od zemljišč, preko katerih potekajo cestišča.

Glede vodohramov bi povedal, da so zaenkrat še v oskrbi škofjeloške Komunale. Pri izgradnji novih vodohramov so prav tako določeni kriteriji za sofinanciranje, prav tako na število uporabnikov. Pridobiti je treba še soglasja, analizirati vode in pripraviti predračun, na podlagi katerega bo odbor določil sredstva...

Prav tako se pripravljajo predlogi za rešitev odlagališča v Osojnici.

Referent za infrastrukturo občine Žiri Vinko Kopač pa je še povedal:

Kot smo se lotili gradnje cest in asfaltiranja, ocenjujem, da je vse šlo dokaj dobro.

Po prvotnem planu smo načrtovali asfaltiranje v dveh etapah, potem je prišlo do določenih zamenjav in sedaj smo že v prvi fazi opravili več kot 90 % del.

V začetku je bilo nekaj težav, potem pa je s pomočjo strokovnih nasvetov stvar dokaj hitro stekla, posebno če upoštevamo kratek čas priprave. Veliko je seveda pripomogla zavzetost ljudi ob ulicah in cestah, ki so opravili vsa dela do asfaltacije, pri čemer so morali upoštevati nekatere normative. Upam, da bodo sedaj dela tako prizadevno tudi zaključili. Tu mislim na urejanje nje bankin, kar je za varen promet izredno pomembno.

Tudi s samim izvajalcem del SGP Primorje smo kar dobro sodelovali; njihovo delo lahko ocenim pozitiv-

no, bilo je le nekaj pripomb glede granulacije asfalta.

Tako nas v drugi fazi čaka še nekaj odcepih in delov cest. Asfaltirali naj bi del ceste od sušilnice do mostu na Ledinici, parkirišče za združnim domom, Triglavsko ulico in del ceste pri pokopališču.

Sedaj pa že tečejo dela za boljšo povezavo med Žirimi in Sovodnjem preko Koprivnika (Pretovej).

Zaključek:

Torej je bila akcija uspešna, čeprav so bile priprave kratke in je zato prihajalo do marsikaterih težav. To ni tako hudo, če upoštevamo ugoden razplet. Kljub zagotovitvi pa skrbi, ali smo lahko brez poglobljenih načrtov dovolj premislili, če bodo dodatne komunalne naprave res le tam, kjer nismo asfaltirali. Pomislimo, ali smo vodovodne in druge instalacije res speljali tako, kot morajo biti, ali pa smo morebiti to šanso izpustili. Kar zadeva kanalizacijo, se spomnimo, kako smo v dobršnem delu naselja v prejšnjem obdobju v kanalizacijo spustili še meteorsko in celo talno vodo, zaradi česar čistilna naprava ne more delovati, kot bi morala. To je še vprašanje, ki ga bo treba premisliti...

Poskrbeti bo treba, da bomo imeli tudi vsaj ustrezne skice za vzdrževanje teh instalacij.

Seveda so tu še vsi različni načrti ali domisljice o infrastrukturi, kot je npr. razsvetljava itd. Če že zanemarimo, da je to z vidika estetike dokaj neenotno, je z vidika ekonomike oteženo vzdrževanje.

Ko govorimo o posodabljanju, namreč ne more mimo praktičnosti in estetike – in z mislijo, kaj bomo še vse morali narediti.

Ekipa Primorja, ki je asfaltirala žirovske ceste

Povprašali smo tudi nekaj soorganizatorjev akcije asfaltiranja

Jožica Kacin: »Skrbeli smo za organizacijo del in financiranje na relaciji od mostu čez Rakulk z dvema cestnima odsekom – proti Bedrihu in proti Rakulku, pri stari Zetovi hiši – v skupni dolžini 900 metrov, kjer je cesta široka od 3–4 metre. Poleg vseh del na cestišču, za katera je bilo treba kupiti, navoziti in posuti 1500 m³ gramoza, smo zgradili še dva mostova, 12 jaškov in položili 236 metrov cevi in poskrbeli za drugo infrastrukturo, je na 17 gospodinjstev znašal prispevek (ni še dokončnega obračuna) po 110.000 tolarjev.

Mislil, da je akcija v redu, le delež občanov je preveč odvisen od tega, kje kdo gradi.»

Alojz Modic: »V zgornjem delu Rakulka smo financirali predvsem iz štirih hiš na trasi dolgi okoli 200 metrov. Z delom in denarnim prispevkom pa sta sodelovali še dve. Zato smo se zavzeli in organizirali vse, kot je bilo potrebno. Opravili smo vsak po kar 120 učinkovitih ur.

Razume se, da smo uredili vse, kar se za cesto spodobi – in skupaj nas je na hišo stalo okoli 1000 mark (brez dela). Pri tem me moti, da ceste gradimo predvsem le tisti, ki imamo ob posameznih cestah in ulicah hiše, le redko pa sodelujejo posestniki zemljišč, čeprav bodo kot koristniki vozili s težjimi vozili (traktorji), pa še asfalt jim bo omogočil, da bo zemljišče ob cesti veliko več vredno, saj ne bo peska in prahu.

Akcija bi morala biti tudi bolj načrtovana, da bi bile ceste urejene bolj smotno in enotno, da bi jih bilo potem tudi lažje vzdrževati. Po takem principu, kot delamo sedaj, občani prispevamo zelo različno, kar tudi ni prav.»

Borzni kot(l)iček

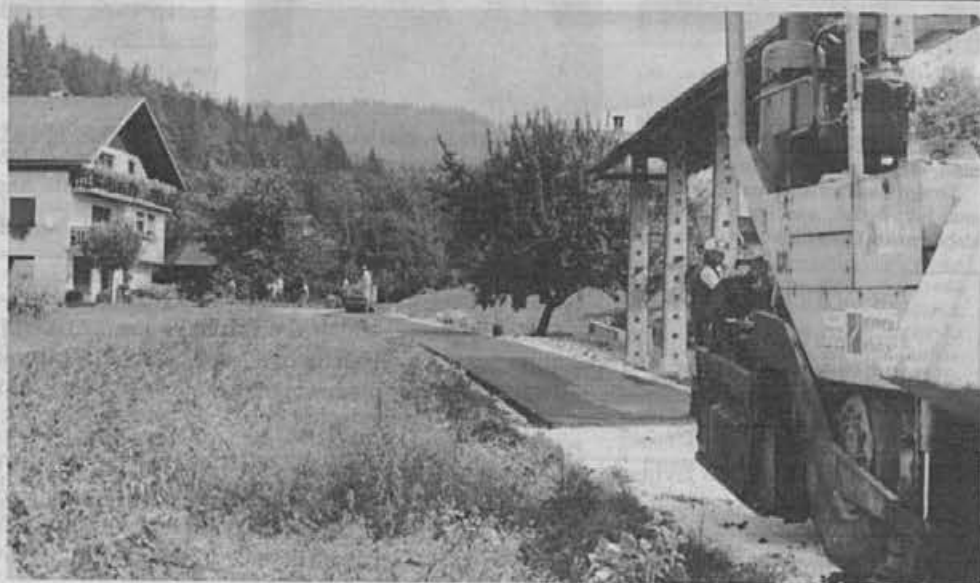
Aplikacija – komisijski borzni posel, pri katerem borzni posrednik poveže dve svoji stranki, ki imata naročilo za nakup oziroma prodajo enake količine istega vrednostnega papirja po enakem tečaju, in za stranki posel tudi sklene. Na ta način sklenjeni posel borzni posrednik borzi le prijavi. V okviru BIS lahko borzni posrednik opravi aplikacijo le pod pogojem, da je aplikacijski tečaj v mejah med najboljšim nakupnim in prodajnim tečajem v trenutku opravljanja aplikacije.

Delnica – članski in množični vrednostni papir. Predstavlja gospodarsko solastnino na delniški družbi in zato daje delničarju določene pravice, katerih minimalni obseg določa pri nas Zakon o gospodarskih družbah. Najmanjši nominalni znesek mora znašati 1.000 SIT (v Nemčiji npr. 50 DEM, v Avstriji 100 ATS). Višji zneski so možni, vendar se morajo glasiti na 2.000 SIT oz. na večkratnik 1.000 SIT. Delnice se praviloma vplačajo v celoti, če pa so delnice samo delno vplačane, govorimo o t. i. začasnih, ki se morajo glasiti na ime.

Obveznica – dolžniški vrednostni papir, s katerim se izdajatelj zavezuje, da bo osebi, navedeni na njej, ali po njeni odredbi, oziroma prinosniku, izplačal na določen dan v prihodnosti na obveznici navedeni znesek oziroma znesek anuitetnega kupona.

Pri poplačilu obveznosti v primeru stečaja imajo obveznice (kot to velja za vse ostale dolgove) prednost pred prednostnimi in rednimi delnicami.

Iz slovarja borznih izrazov

Na vrsto so prišle tudi mnoge stranske ceste

Z letovanjem povečini zadovoljni

Letos je letovanje potekalo oz. še poteka v Strunjanu, Maredi, Lanterni, na Cresu, v Portorožu in v Termah Čatež. Če izvajamo Terme Čatež, kjer je zasedenost polna praktično vse leto, je v letošnji sezoni letovalo na slovenski in hrvaški obali 68 družin. Pokazalo se je večje zanimanje za letovanje na Hrvaškem.

Povprašali smo nekaj letovalcev, kako so se počutili.

Silva Malovašič, Strunjan: Plaža je tu v redu, pri čemer mislim, da bi plačilo moralo biti urejeno vnaprej v ceni, da ne bi bilo treba vsak dan sproti plačevati vstopnine. Tudi čistoča na stopnišču in okolici je nekoliko vprašljiva. Sicer je vse v redu.

Marinka Mahnič, Strunjan: Na splošno smo se imeli v redu; cene prav tako niso bile pretirane. Zabava je bila organizirana po terasah, skratka, še bi šla...

Drago Čadež, Lanterna: Zadovoljni smo bili, čeprav smo imeli nekaj dni slabo vreme. Cene niso visoke. Mi smo

hodili v Kranjski kamp. Zabava je nekoliko oddaljena.

Damjan Lavrenčič, Cres: Kamp je tu v redu, plaža tudi, zabave je dovolj, po drugi strani pa je tu mir. Cene so kar sprejemljive, posebno še, ko smo imeli pijačo s seboj.

Marjan Gantar, Portorož: Bili smo sicer zadovoljni s hrano; zabave je tudi dovolj. S cenami pa je različno; izgleda, da je nekaterim drugim iz drugih podjetij del stroškov letovanja kril sindikat.

Tanja Žakelj, Čatež: Bilo je super, vse; čistoča, zabave je dovolj, pa tudi mir je tu. Za upokojence bi prav prišla televizija. Cene niso visoke.

Jana Erznožnik, Čatež: Nimam kakšnih posebnih pripomb, saj je bilo vse kar v redu; le komarji so nas motili.

N. P.

KADROVSKE NOVICE

Poletna meseca julij in avgust sta za nami in v tem času je bilo največ prenehanj delovnih razmerij in to kar 18; delo pa so v tem času nastopili 4 delavci.

Z delovnim razmerjem sta v tem razdobju pričela v skladišču gotove obutve Gašper Starman in v oddelku montaže pancerjev Aleš Cigale – oba sta se vrnila iz TO. Delo sta nastopila tudi pripravnika Stanko Kranjc in Marjan Sečnik.

Veliko več je bilo v tem času prenehanj delovnih razmerij, tako so prenehali iz skupnih služb Urška Oblak; iz prodajalne Škofja Loka 1 je prenehala Stanislava Peternel; iz neposredne proizvodnje v Žireh pa naslednji delavci: Franc Mikuž, Bojan Jereb, Nevenka Zalar, Tatjana Corn, Izток Bogataj, Tadej Burnik, Srečko Uršič in Franci Oblak. Iz obrata Gorenja vas so z delom prenehali: Hilda Primožič, Jožefa Fortuna, Marija Pajer in Frančiška Mlakar; iz obrata v Rovtah pa Tončka Vavken in Jožefa Logar; iz obrata v Šentjoštu Angelca Demšar in Tone Lešnjak.

I. DOLENEC

Poslovili smo se od Leopolda Krvina

V prvi polovici meseca avgusta smo se za vedno poslovili od našega upokojenca Leopolda Krvina iz Račeve.

Leopold Krvina je bil rojen leta 1909 in je začel v Alpini delati leta 1948. Kot kvalificiran čevljarški delavec je večinoma delal v montažnih oddelkih, od koder je odšel tudi v pokoj. Od upokojitve v letu 1969 dalje se je posvetil domačim opravilom.

Našega dolgoletnega upokojenca Leopolda Krvina ni več med nami. Vsi, ki smo ga poznali, ga bomo ohranili v trajnem in dobrem spominu.

OB ODHODU V POKOJ:

Iz obrata Gorenja vas odhajajo v pokoj dolgoletne sodelavke **Jožefa Fortuna, Marija Pajer in Frančiška Mlakar**. Ob upokojitvi želimo vsem še mnogo trdnega zdravja, razumevanja in dobrega počutja v domačem krogu, ter da bi se rade spominjale delovnih let v Alpini.

POROČILI SO SE:

Ob vstopu na novo življenjsko pot sodelavcem in sodelavkam **Tanji Mlinar, Aniti Vidmar, Anici Žakelj** – iz oddelkov v Žireh, Jožici Peternel, Francu Andreuzziju in Majdi Zorko iz obrata v Gorenji vasi ter **Marjetki Jereb in Barbari Šemrov** iz obrata Rovte iskreno čestitamo in jim želimo v zakonu medsebojnega razumevanja, sreče in zadovoljstva, največ pa zdravja.

90 let že ne medi zaman

Narodne noše so popestrile praznično vzdušje

Devetdeset let je že od takrat, ko je Slovenski čebelar, glasilo »Slovenskega čebelarstva« leta 1905 v številki 3 pod naslovom Čebelarški shodi na Kranjskem poročal o srečanju čebelarjev meseca marca v Borovnici, Kranju, Žireh in Logatcu. Za Žiri je napovedano takole: »25. marca v Žireh v gostivni g. Valentina Oblaka. – Predava tajnik Bukovic. – Začetek ob eni uri popoldne.« Da je ta datum res štet za pravi datum začetkov organiziranja žirovskih čebelarjev, dokazuje poročilo v naslednji številki Slovenskega čebelarja: »V Borovnici, Kranju, Žireh in Logatcu so se ustanovile krepke čebelarke podružnice.«

Gostilna Valentina Oblaka je bila tedaj pri današnjem Tinetu, na kar spominja vsaj podomačeno hišno ime.

Iz seznama čebelarjev, zbranih na sestanku 4. februarja 1906, je mogoče razbrati, da je bilo tedaj navzočih sedemnajst čebelarjev.

Med najnaprednejšimi čebelarji v prvem obdobju njihove organizacije v Žireh je bil Jakob Demšar, Blažič. Njegovi potomci še zdaj hranijo čebelarstvo literaturo, med drugim knjigo Jurija Jonkeja, Kranjski Čebelarčik iz 1846. leta in drugo iz poznejših let ter prve številke Slovenskega čebelarja.

Lepa proslava ob 90-letnici Čebelarstva družine Žiri bi bila lahko še prijetnejša, če ne bi nagajalo vreme

kamor so spadale tudi Žiri, in klevevskega na Dolenjskem) je gojilo prebivalstvo tudi čebele (apis), na kar kaže tudi oddaja medu (mel) in voska (cera). Panji čebel (peinstokstogk) so bili 1501 redno podvrženi desetini.«

In tako so se 16. julija pri DD Partizan zbrali žirovski čebelarji na proslavi 90-letnice organiziranega delovanja. Med gosti je bil tudi predsednik čebelarstva Slovenije Marjan Skok, pa tudi čebelarji prijatelji iz Ilirske Bistrice in Poljan.

Predsednik čebelarstva družine Anton Oblak je v slavnostnem govoru med drugim povedal: »Po ustanovitvi podružnice v Žireh se je čebelarstvo začelo močno širiti. Čebele so sprejeli za svoje preprosti in izobraženi ljudje. Tako je nadučitelj Leopold Bebler, ki je služboval od leta 1908 v Žireh, prvi uvedel v te kraje tako imenovane AŽ panje, imenovane po začetnicah imena njihovega iznajditelja – Antona Znidaršiča iz Ilirske Bistrice. Do tega obdobja se je čebelarilo največ v kranjskih.

Zaradi velikega pomanjkanja sladkorja je bilo skoraj nemogoče vzdrževati večje število panjev, tako da so se obdržali res le zelo veliki entuziasti.

Ob 70. letnici Čebelarstva družine Žiri je bil zelo pomemben dogovor z Osnovno šolo v Žireh, da se organizira čebelarški krožek. Njegov mentor Franc Čeplak je kmalu zbral kar veliko mladih čebelarjev in prenekateri je danes med nami.

Ustanovitev krožka je dala idejo za zgraditev Čebelarskega doma z učilnico in praktičnim čebelnjakom, ki smo ga odprli 4. julija 1982, potem, ko so člani opravili preko 5.000 delovnih ur.«

Zatem so člani čebelarstva družine Žiri prejeli priznanje Antona Janše, najprej III. stopnje: Oton Zajc, Peter Mlinar in Albin Mlakar; II. stopnje: dr. Marija Stanonik, Franc Pivk, Ivan Mivšek, Matevž Guzelj, Izidor Demšar in Jože Frelj.

Doktorici Mariji Stanonik je predsednik Čebelarstva družine Žiri Anton Oblak podelil priznanje za njeno knjigo o čebelarstvu na Žirovskem

Med prvo svetovno vojno je čebelarstvo precej zamrlo, saj so gospodarji odšli na fronto. Po vojni so čebelarstvo družino prenovili ter poskušali ponovno zainteresirati nekdanje člane, ki so zaradi nje prišli ob vse čebelarstvo premoženje. Takrat nekako najbolj izstopata takratni predsednik Franc Poljanšek in tajnik Franc Gruden. Začeli so prirediti predavanja, da bi seznanili člane z novimi pristopi čebelarjenja. Začeli so voziti čebele na pašo v bolj donosne kraje v Sloveniji – Sorško polje, Notranjska, nekateri pa celo dlje.

Tudi druga svetovna vojna ni prizanašala žirovskemu čebelarju, po vojni je bilo še težje obnoviti čebelarjenje.

Priznanje Antona Janše I. stopnje je že pred tem v Ljubljani prejel Janko Jurca za dolgoletno delo in seveda Čebelarstva družina Žiri ob 90-letnici. Naj ob tem povemo, da je Čebelarstva družina ob svojem jubileju izdala knjižico ČEBELA, ZLAHTNA SPREMLJEVALKA SLOVENSKE KULTURE, izpod peresa rojakinje dr. Marije Stanonik.

Proslavo so popestrili: Pihalna godba Alpine, pevke deklškega pevskega zbor »Kresnice«, recitatorji osnovne šole in več narodnih noš.

Potem pa je bilo veselo...

Nejko PODOBNIK

Kolofon

»DELO ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erzenožnik, Bogi Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Nejko Podobnik – glavni in odgovorni urednik. Naklada: 2.400 izvodov. Fotografija: Brigita Zemljarič. Tisk: Gorenjski tisk Kranj.

Kdaj se je čebelarstvo v Žireh sploh začelo, ni točnih virov.

»Prvo pisano besedo o čebelah, ki izpričuje tudi čebelarstvo na sedanjem loškem ozemlju, zasledimo že v letu 973, ko je cesar Oton II. podelil loško ozemlje freisinskemu škofu Abrahamu. V tej darilni listini piše, da mu izroča tudi čebelarstvo ali vsaj pravico do njega. Dvajset let pozneje je cesar Henrik III. prvotno podelitev potrdil in prav ta listina je najstarejši pisani vir, ki izpričuje čebelarstvo pri Slovencih.«

O čebelarstvu v Žireh v pravkar navedenih virih ni sledu, da pa je prejkone obstajalo tudi tod, je mogoče sklepati na podlagi ugotovitev Pavleta Blaznika: »Na tleh obeh gospodarstev (loškega,

Šmarnična romanja v knjigi

Pesnik Franc Kopač

Gre za četrto knjigo Franca Kopača in prvo Franca Temelja.

»To ni ne priročnik za romarje ne turistični vodnik,« pove Franc Temelj, ki je prispeval likovni del (fotografije), ki spet niso dokumentarne fotografije, niti ne ilustracije pesnim, temveč povsem samostojno ustvarjanje, kot so tudi pesmi...

»Deset let in več je tega, ko je bila izrečena misel: »Kaj praviš, ali bi šli pogledat, kako so včasih romali na Brezje?« pravi v spremni besedi Anton Beovič.

»Mogoče tako, kot kaže naslovnica roko matere s šopkom šmarnic, ki sta jih nanizala v majskih 31. Ali pa roko Matere, ki je preživela vse postaje in tudi trinajsto z mrtvim sinom. Mogoče roko Matere, ki kliče k sebi vse človeštvo, ki ne obsoja, ampak prosi in vabi.

Danost trenutka pesnika in fotografja je zdaj pred vami kot knjiga, polna meditativnih razmišljanj, na pesnikov značilni izpovedni način obogaten s fotografijami, ki nas vodijo, da »odrine-

Franco Temelj je s fotografijami soustvarjal novo knjigo

mo na globoko«. Tako na globoko, da se bomo z avtorjema veselili.

Zato ta najin projekt ni nov, spočet pri dobri kapljici, premišljen med prijatelji in izveden kot soavtorski proces, s popolnoma ločenim ustvarjanjem.

Vse skupaj je oblikoval akademski slikar Stane Kosmač, ki je z zlato nitko romarske poti preko strani povezal pesniško in fotografsko stvaritev v duhovno nadgradnjo – razmišljanje, izpoved in molitev.

»Skušala sva predstaviti vzdušje, ki sva ga doživljala na poti.«

V Galeriji v Stari šoli sta avtorja prejšnji mesec knjigo predstavila prijateljema, znancem in vsem tistim, ki bi jih to utegnilo zanimati. Penkanje (pitrkovanje, potrkavanje) je ustvarilo razmišljujoč ambient. Predstavitve sta podprla Diskont pri Maruši in ZIROK.

in sedaj je knjiga, ki sta jo avtorja izdala v samozaložbi, tudi v prodaji. Oglasite se avtorjema.

Nejko PODOBNIK

Tudi letos je bilo na srečanju motoristov pri novem mostu veliko radovednežev

Balinarji ne popuščajo

Žirovski balinarji so tudi letos dokaj prizadevni in uspešni. Začeli so že zelo zgodaj, sredi aprila v 1. gorenjski balinarski ligi. Nastopajo dokaj uspešno, saj so bili po pomladanskem delu tretji, z istim številom točk kot drugo-uvrščeni Gradis. V jesenskem delu se bo odločalo o morebitnem napredovanju v drugo slovensko ligo, če bi osvojili prvo mesto.

Uspešni so tudi dečki, ki so na Gorenjskem med najboljšimi, zlasti Nino Bogataj, ki se je po nasvetu zveznega selektorja udeležil tudi šole balinanj v Poreču.

Kot veste, si žirovski balinarji organiziramo tudi turnirje. Na zadnjem tradicionalnem turnirju je sodelovalo devet gostujočih in tri domače ekipe. Zaradi

slabega vremena smo tekmovali na bali nišču na Trati, kjer s klubom tudi sicer dobro sodelujemo. Zmagala je ekipa Velenja, naša druga ekipa pa je osvojila 4. mesto. Imeli smo tudi lepe nagrade za posamezne dosežke, ki so jih prispevali številni žirovski zasebniki in podjetniki, za kar smo jim seveda zelo hvaležni.

V prihodnje nas čaka še veliko dela. Želimo uspešno tekmovali v prvi gorenjski ligi ob vključevanju čimveč mladih balinarjev.

Tudi sicer je na bali nišču ves čas živahno. Nastopajo upokojenci, ženske, invalidi, tako da je to res postalo novo zbirališče rekreacije željnih ljudi.

Jure GREGUROVIČ

V premislek

Medosebna komunikacija je za uspeh podjetja nujna. Biti mora strokovna, torej premišljena in načrtovana.

Ključ za dobro delo v odnosu delodajalec-zaposleni je jasen opis dela in merskega sistema, ki ga oba razumeta.

Ljudje ocenjujejo režim po standardu, ki ga imajo (služba, stanovanje, zdravstvo, šolstvo, sociala, kultura...), svobodi in miru.

Zdravje in počutje je odvisno od načina življenja.

Uredništvo

S kondicijskih priprav naših skakalcev

Uroš Vehar niza uspeh za uspehom

Dvakratni državni prvak tudi na svetovnem prvenstvu

Že pred meseci je Uroš Vehar postal državni prvak v posamičnem balinanju, pred kratkim pa še v natančnem izbujanju. To mu je odprlo skoraj zanesljiv nastop za slovensko reprezentanco na svetovnem prvenstvu v Kanadi.

»Že zadnji dve leti, ko sem bil še mladinec, sem tekmoval s starejšimi. To mi je dalo izkušnje in določeno samozavest,« pripoveduje Uroš. »Pod vodstvom treniram v klubu Trata dvakrat tedensko, sicer pa vsak dan v Žireh.

Za uspešno balinanje je potrebna fizična usposobljenost in psihična stabilnost. Kar zadeva fizično pripravljenost, razen za hitrostno izbujanje, ni potrebno ravno vrhunske, psihična pripravljenost pa je izredno pomembna. Čeprav je balinanje individualno, je to šport, pri katerem važno vlogo igra vzdušje v ekipi. Moram reči, da drug drugega spodbujamo, se poskušamo pred nastopi sprostiti in ne očitamo soigralcem napak, ki jih delamo. Tako vzdušje in sposobnost, da se v pravem trenutku zbereš, sta pomembna dejavnika za uspešen nastop.

Sicer pa so moje želje (poleg letošnjega svetovnega prvenstva) usmerjene tudi naprej. Želim postati stalni član reprezentance.

Verjetno me bo to stalo nekaj časa, tako da bom študij nadaljeval šele prihodnje leto,« optimistično razmišlja Uroš Vehar.

N. P.

Obetajo

Orodje za vlivanje pancerjev naj bo čimbolj zasedeno

Marko Čar

Smučarski skakalci pripravljeni

Na sliki levo: trener Janez Poljanšek in tekmovalci Primož Kopač

Smučarji skakalci se prizadevno pripravljajo na sezono 1995/96.

V poletnem ciklusu tekmovanja je v absolutni kategoriji najboljše rezultate dosegel Marko Bogataj, ki je na mednarodnem tekmovanju na Norveškem osvojil drugo mesto, na prvem tekmovanju v Marikollenu pa celo zmagal med 80 tekmovalci iz 6 držav.

Janez POLJANŠEK

Projekt »Pri Matic« je pod streho

Marko navdušil Žirovce

Več kot tisoč ljudi se je udeležilo sprejema Alpinistične odprave na Gašerbrum II, v kateri je sodeloval tudi 26-letni Žirovec Marko Čar, študent fakultete za šport. Ta je ob tem, ko se je z dr. Iztokom Tomazinom vzel na vrh 8068 visoke gore, od tu navzdol pa je Marko s snežno desko smučal do tabora, kar je dosežek svetovne vrednosti.

Marka in tovariše je pozdravil predsednik Planinskega društva Žiri Igor Šorli.

Alpiniste je med drugim pozdravil župan Bojan Starman, ki je ugotovil, da premalo podpiramo tovrstna prizadevanja.

Pozdravili so ga tudi kolegi iz alpinistične sekcije Planinskega društva, dr. Dušan Sedej pa mu je podaril sliko.

Posebno pozornost je Marku izkazala tudi slaščičarna Žiri, z umetelno izdelano torto, ki je ponazarjala himalajske vrhove.

Navdušeni ljudje so z veseljem prisluhnili pogovoru z udeleženci alpinistične odprave in kar nekaj je manjkalo, saj kasete ne nadomestijo žive glasbe. Očitno je grozeče vreme to preprečilo.

Zelo smo pogrešali pihalno godbo, ki ob takih prilikah ponavadi nastopa in prireditelj naredi bolj slavnostno.

Seveda je bila to tudi prilika za pogovor in Marka sva obiskala kar doma. Ob tej priliki je povedal:

»Z alpinizmom se ukvarjam že skoraj deset let, s smučanjem z desko (snowboardom) pa od leta 1989. To mi pomeni res pravi užitek, veliko večji, kot z navadnimi smučmi. Kar zadeva sam vzpon na Gašerbrum, sem govoril že vsepovsod. Seveda je to enkratno doživetje, čeprav sem se na vrhu zavedal, da je za menoj le del naloge, saj je bilo treba s snowboardom še navzdol, Iztok Tomazin pa s smučmi. To pa je seveda čisto drugače kot navaden sestop.

Uspelo je, po strminah, ki so bile ves čas povprečno preko 50°. Lahko rečem, da nam je to uspelo tudi s pomočjo sponzorjev, ki so našo odpravo podprli tako materialno kot finančno. Le-te pa smo pridobili sami z velikimi težavami. Tu smo čutili razliko, ko je npr. Alpina močno podprla odpravo na Anapurno, v kateri ni bilo nobenega Žirovca, našo pa deloma šele po posredovanju planinskega društva.

Tako so nas denarno podprli: Planinsko društvo Žiri – alpinistična sekcija, Jaka 2000, Alpina, Klub študentov, Esta, Vibro, materialno pa še Etiketa, Mico (italijanska firma za perilo) in Alpina. Upam, da bo v prihodnje, ko načrtujemo nove posamične in skupinske podvige, manj težav. Posebno še, ker to ni le podpora alpinizma, temveč tudi sodelovanje, ki pripomore tako k promociji firm, pa tudi k razvoju izdelkov, saj je znano, da dr. Tomazin že dolgo sodeluje s Planiko, ki je tako izdelala res dobre treking čevlje.«

Seveda tudi mi v uredništvu želimo, da bi bilo tako.

Nejko PODOBNIK

Pozdrav župana, ki je omenil, da bo potrebno v prihodnje takim dosežkom posvetiti več pozornosti

Člane odprave, v kateri je bil tudi Marko Čar, je pozdravil tudi predsednik Planinskega društva Žiri Igor Šorli

Še torta s simboličnimi osemtisočaki Esada Biljalija za Marka Čara